

Die Sage vom „Gesicht“

Eann raiche Mann voo Härchehaa, däemm sai Fraa geschdarbe woar, däedd sai Äerbe enner sain zwing Jeonge onn saier Dochder offdoal. Doo'defir sollte däi eann vesarche, wann är emool aald weer. Doass gang se'eschd baai aemm Jeong schäebb, dann baai'm anen. In saier Nuud gang är zeou saier Dochder. Däi soagg eann komme onn moachd alle Diirn zeou onn scheggd eann foerd. Waell se hoiroade wolld, hadd'se di Foachd, iir Voadder weer iirm naue Mann näid räechd. De aal Mann gang foerd onn wuerd naaed ming gesing. Schbeed im Häershd däedd di Dochder hoiroade. Nooch demm Äesse wuerd off de Härchehaar Hii gelaafe, doodebaai schdommbd sich di Dochder oo äebbes. Eass woarn di Kloaeder voo iirm Voadder medd sailm Skelett. E'schrogge schdaald sie sich oo eann Fälls, iir Gesichd wuerd schdarr onn zeou Schdoaa. Said däemm gidd's deass Gesicht.

(„Das Gesicht“ ist eine Felsformation und ein Naturdenkmal neben der gleichartigen Bonifatiuskanzel auf der Herchenhainer Höhe.)